

Dosarul nr. 3ra-663/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Țurcanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 03 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 08 noiembrie 2019, Galina Țurcanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului și obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că a activat în cadrul Procuraturii Republicii Moldova în calitate de procuror în perioada anilor 1985-2005, deținând diferite funcții, până la demisia din funcția de procuror în Procuratura de Transport.

Reclamanta a menționat că începând cu 17 februarie 2004, la atingerea vârstei de 50 de ani, în conformitate cu Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, în vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă, în mărime de 80 % din salariul mediu lunar conform funcției deținute.

Reclamanta a mai menționat că în conformitate cu art. 34 alin. (6) din Legea nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați beneficiau de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă

pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Reclamanta a relatat că pe tot parcursul perioadei anilor 2004-2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a efectuat recalcularea pensiei doar de două ori: de la 01 ianuarie 2006 și de la 01 ianuarie 2008, ignorând principiul de recalculare a pensiei, stabilit de legislația în vigoare în anul 2004, când s-a pensionat.

Reclamanta a reiterat că la 01 octombrie 2019 s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă privind restabilirea dreptului său încălcat la recalcularea pensiei începând cu 05 aprilie 2013, solicitând și efectuarea recalculării pensiei pe viitor, ori de câte ori se va majora salariul procurorului în exercițiu.

A menționat că prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2212/19 din 29 octombrie 2019, i s-a refuzat în recalcularea pensiei, pe motiv că în conformitate cu Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificat art. 73 al Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cu abrogarea aliniatelor (3)-(10) din art. 73, și începând cu 01 iulie 2011, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

Reclamanta a mai menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale în răspunsul său, a indicat că conform art. 46² al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998, în vigoare până la 01 ianuarie 2018, asiguratul care a atins vârsta menționată la alin. (2) și confirmă stagiul de cotizare prevăzut la alin. (3), din care cel puțin 15 ani în funcția de procuror, a avut dreptul la pensie în proporție de 75 % din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorilor în exercițiu în ultima funcție deținută, iar conform art. 33 al Legii nominalizate, recalcularea pensiei se efectuează numai în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea dreptului la pensie.

Reclamanta a relatat că în susținerea deciziei de refuz Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat că, în corespundere cu art. 13 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998, întru actualizarea mărimii pensiei, pensiile se indexează anual la 01 aprilie, iar în urma indexărilor efectuate în anii 2012-2019 cuantumul pensiei reclamantei, de la 01 aprilie 2019, constituie suma de 4605,77 de lei.

Reclamanta a considerat, că Casa Națională de Asigurări Sociale, nu a efectuat recalcularea pensiei în mod legal, astfel fiind lipsită de dreptul dobândit licit de recalculare a pensiei, stabilindu-i-se mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an. Or, Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 și Legea nr. 290 din 16 decembrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate aliniatele (3-10) din art. 73 al Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură și art. 46² al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, la caz, nu sunt aplicabile.

Făcând referire la art. 54 alin. (1) 140 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, Hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 a Curții Constituționale pentru controlul constituționalității unor prevederi legale, art. 28 alin. (1) din Legea privind Curtea Constituțională, reclamanta a relatat, că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 a Curții Constituționale și respectiv de art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale numai în cazul, când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

Reclamanta a solicitat anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2212/19 din 29 octombrie 2019, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze mărimea pensiei acordate pentru vechime în muncă ținând cont de majorarea salariului procurorului cu 35 %, începând cu 05 aprilie 2013, conform Legii nr. 3 din 25 decembrie 2016 cu privire la Procuratură.

În cadrul ședinței de judecată reclamanta Galina Țurcanu, reprezentată de avocatul Mariana Martalog a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat declararea ilegalității actului administrativ, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2212/19 din 29 octombrie 2019, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze mărimea pensiei acordate pentru vechime în muncă.

Prin hotărârea din 02 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a anulat actul administrativ individual defavorabil - refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-1956/19 din 13 septembrie 2019 și decizia adoptată în procedura prealabilă - refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2212/19 din 29 octombrie 2019. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite reclamantei Galina Țurcanu pensia pentru vechime în muncă, ținând cont de majorarea salariului procurorului cu 35 %, începând cu 05 aprilie 2013. (f. d. 43, 49-57)

La 10 iulie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 02 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani(f.d.47).

Ulterior, la 18 septembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus prin intermediul oficiului poștal, motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Galina Țurcanu.

Prin decizia din 03 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 02 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Galina Țurcanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsului și obligarea recalculării pensiei.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum că prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificat art. 73 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură și abrogate aliniatele (3)-(10) din art. 73 și astfel, începând cu 01 iulie 2011, procurorii pensionați nu mai beneficiază de dreptul la recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Instanța de apel a constatat că prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, procurorilor, începând cu 01 iulie 2011, li s-a stabilit dreptul la pensie în conformitate cu Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, circumstanțe care au dus la schimbări esențiale în raport cu dreptul la pensie acordat procurorilor, care au atins vârsta de pensionare până la modificările de rigoare.

Instanța de apel a reținut că noile reglementări au avut ca scop de a stabili noi reguli în privința colaboratorilor, care au activat în organele procuraturii și au obținut

dreptul la pensie după intrarea în vigoare a noilor reglementări, adică după data de 01 iulie 2011 și nicidecum prin noile prevederi nu se prezumă schimbarea situației pensionarilor, foști colaboratori ai organelor procuraturii, care au dobândit dreptul la pensie până la intrarea în vigoare a acestor reglementări. În același timp, prin modificarea art. 73 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură în redacția: „procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat”, legislatorul a stabilit că, începând cu 01 iulie 2011, procurorilor în exercițiu, care vor atinge vârsta de pensionare, li se va stabili dreptul la pensie, conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, dar nicidecum din conținutul acestei norme nu rezultă că procurorilor pensionați li se modifică și condițiile de calculare și achitare a pensiei, or, această modificare nu se repercutează asupra procurorilor pensionați până la 01 iulie 2011, mai cu seamă în situația în care această condiție nu a fost stipulată expres.

Instanța de apel a notat, că pentru ca noile reguli să poată fi aplicate situațiilor apărute în modul și în condițiile stabilite de legea în vigoare la momentul dobândirii, la caz, a dreptului la pensie în temeiul art. 34 alin. (6) din Legea nr. 118-XV, art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în legea nouă urma să fie stipulat expres acest fapt, pe când prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nu conțin asemenea reglementări.

În susținerea acestei concluzii instanța de apel a reținut și faptul că Curtea Constituțională prin Hotărârea din 2004, a constatat că dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție, conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Instanța de apel a relevat că referitor la prevederile art. 22 din Constituție, Curtea Constituțională a mai menționat că principiul neretroactivității legii urmărește protejarea libertăților, contribuie la adâncirea securității juridice, a certitudinii în raporturile interumane. Principala valoare a ordinii de drept constă în posibilitatea oferită fiecăruia de a-și conforma comportamentul regulilor dinainte stabilite.

Ca urmare, dreptul reclamantului cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut, conform prevederilor art. 6 Cod civil, care stabilește expres că, legea civilă nu are caracter retroactiv

La data de 26 martie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 03 martie 2021, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii înaintate de Galina Țurcanu.

În susținerea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate

eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta a menționat, că art.34 alin. (6) al Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, prevedea că procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

A invocat că ulterior, prin Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură a fost abrogată Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură. Ca și în cazul precedent, reglementările legale ce țin de asigurarea cu pensie a procurorilor au fost transferate în noua Lege cu privire la Procuratură.

Recurenta a notat, că conform art.73 alin. (8) al Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

În afară de aceasta, recurenta a reiterat că prin art.VIII al Legii nr.56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, alineatele (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) și (10) ale art.73 din Legea nr.294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, au fost abrogate. Astfel, noua redacție a art.73 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în vigoare de la 01 iulie 2011, prevede că procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Recurenta a mai menționat că începând cu 01 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Conținutul art.46² din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, nu prevede că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

Recurenta a relatat că începând cu data de 01 iulie 2011 pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 01 aprilie, conform art. 13 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

Recurenta a comunicat, că nu pot fi reținute argumentele intimatei Galinei Țurcanu, susținute de instanțele de judecată ierarhic inferioare precum că, prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de recalculare a pensiei, Galina Țurcanu a fost lipsită de un drept garantat de lege, deoarece prin instituirea de către legislator a unor noi prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare.

Recurenta a explicat că Legea nr.56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative privind modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate prevederile art. 73 din Legea nr.294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, ce prevedeau recalcularea pensiilor și

indemnizațiilor viagere ale procurorilor, a fost obiectul examinării sub aspectul constituționalității acesteia.

Totodată, recurenta a învederat că nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că intimata Galina Țurcanu, fiind pensionară din anul 2004, a obținut dreptul la recalcularea pensiei conform Legii vechi și prin urmare, Legea nouă nu poate avea caracter retroactiv asupra dreptului său legitim dobândit anterior intrării în vigoare a Legii noi. Or, aceasta contravine prevederilor art.7 alin.(2) și alin.(3) din Codul civil, care prevede că legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

Recurenta a menționat, că astfel, se constată că intimata devenind pensionară în anul 2004, de atunci și până în anul 2011, a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece legea prevedea această recalculare. Iar, începând cu data de 01 iulie 2011, legea nu mai prevede recalcularea pensiei, prin urmare relațiile beneficiarului de pensie în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, din anul 2011 până în prezent, cad sub guvernarea legii noi, deoarece sunt relații în curs de realizare și urmează să fie guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 03 martie 2021, fiind notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 19 martie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei. (f.d. 113)

Astfel, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale la 26 martie 2021, este în termen.

La 17 mai 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei Galinei Țurcanu copia recursului Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 118).

Plicul cu avizul, prin care a fost expediată copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d.121-122), astfel fiind eludată posibilitatea intimatei Galinei Țurcanu de a prezenta referință la recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor

în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Gervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan